

Φεύλι τὴν τύβεννον ἔκείνην τὴν ωραῖαν καὶ ποικίλην τὴν στολίσσεαν τὴν πρώτην ἡλικίαν τὴν αἰμούλην κατεξέσχισεν ὁ χρόνος καὶ μ' ἀφῆκε ρέκη μόνον τὸν γλυκὺν τῆς μαρμαρούστης ἀναμνήσεώς των

[στόνον.]

ΓΈΝΟΣ οὐδὲν τοῦ λυρικῆς συλλογῆς τοῦ
T. A.)

ΤΕΛΕΣΙΔΙΚΟΣ ΑΙΓΟΦΛΑΣΙΣ ΕΡΑΣΤΟΥ.

Μή, φιλάρεσκε, νεᾶνις, ἔμπροσθέν μου διαβεβήῃς καὶ φυγρὸν μοὶ ρίπτης βλέμμα, βλέμμα ιόρης

(ὅλως ξέντις)

Μή πᾶν ἕγνος οὖτε θέλης γνωριμίας ν' ἀπαλείψῃς καὶ τῶν παλαιῶν ἐρώτων τὰ στρεῖς νὰ καλύψῃς
διὰ τοῦτο δὲν φέγω!

*Κασσεσα τὴν γαύρον φλόγα τῶν ἐρώτων μας ἐγώ.

Μή μοι σύρης τὴν ἐσθῆτα καὶ περῆς, ἀλλόφρων

(κόρη,

ώ; δυνάστις τῶν μειράκων—μή πολὺ ἀδιαφόρει.
Δὲν μὲ εἶδες νὰ σοὶ κλίνω, κόρη ταπεινῶς τὸ γόνυ.
Τῶν ἐρώτων μου δὲν εἴσαι ἀντικείμενον σὺ μόνη.

Κόρη γνώριζε λαεπόν:

πᾶν ώραῖον εἶχε φίλον, τὸ ώραῖον ἀγαπῶν.

Πρώτη ἥγιαψας τὴν φλόγα εἰς τοῦ στήθους τὴν

(ἐστίαν.

Ἄγγειρας εἰς τὴν καρδίαν σὺ τὴν πρώτην τρικυμίαν,
ἀλλὰ σοῦ τὴν ἀστασίαν ἐννοήσας, δὲν ὑπέστην
καὶ μὲ εἶδες τῶν ἐρώτων τῶν ἀθώων πυροσβέστην.

Πρὸν ἐπέλθη τρυγητός

Ξύλασα τὸν στάχυν τοῦτον τῆς καρδίας μου ἐντός.

Μή μεγαλευχῆς! δὲν μ' εἶδες γόνυ ἔμπαθῶς νὰ

(κλίνω

καὶ ἱκεσιῶν πληριμμάρων εἰς τὸ δύμα σου νὰ χύνω!
"Αν θυμέμα σοὶ ἄλλοι σοὶ προσέφερον ἐρώτων

καὶ αὐτούς, ως τροπαιά σου, ἐτυμπάνιζες μὲ κρότον

"Ομως μή τὸ λησμονῆς!

"Ερωτα ποτὲ δὲν ἥλθον ἐπαιτῶν γονικλινῆς!

· · · · · · · · · · · · · · · · ·

Σὲ προγράφω! Κατακτήσεις δὲν θὰ κάμης ἀλλά

(λας πλέον.

Μάτην κάλλη, ἀντιτείνεις εἰς τὰς φάλαγγας τῶν

(νέων.

Εἶσαι ἔκπτωτος 'Αννίθας τῆς ἀγάπης! Διε-

[σκάσθη]

δ τῆς εὐπιστίας θώραξ καὶ τὸ στέμμα σου ἐ-

(θλάσθη.

Προεγράψης ἐνωρίς καὶ τὴν προγραφήν σου ταύτην μὲ τὴν σιωπήν

(κυροῖς.

Δ.

ΜΥΘΟΣ.

Φ.Ιδέξ καὶ καπνός.

—

*Βλεγεις μίαν ἡμέραν μὲ μεγάλην ἀπορίαν
Σ τὴν μητέρα του τὴν Φλόγα δι Καπνὸς μου ν-

(τ ζ ο ρ α μένος

Διατί κ' ἔγω, μητέρα, δὲν μου λέγεις τὴν αἰτίαν,
Διατί κ' ἔγω δὲν λάμπω, ἐνῷ εἶμαι γεννημένος
Απὸ σὲ τὴν Φλόγα, ηγεις παντοῦ τόσην λάμψιν

χύνεις...

Καὶ τὸν σκοτεινὸν υἱόν σου διατί δὲν τὸν λαμ-

[πρύνεις; Ν

Εμειδίασεν ἔκεινη κι' ἀπεκρίθη — ὡς παιδί μου,

Η ἐρώτησίς σου αὕτη δὲν μέκπλήττει παντελῶς..
Διατί δὲν σὲ λαμπρόνει η λαμπρότης η ὄπική μου,

Τὴν αἰτίαν τούτου δῆλοι τὴν εἰξεύρουσι καλῶς...

*Ακουσαν λοιπὸν, Καπνός μου, τὸ φρενοῦσι περὶ

(τούτου....

—Καὶ εἰς τοῦτο πᾶς με γάλος καλὸν εἶναι

(νὰ πεισθῇ—

"Εκαστος διὰ νὰ λάμπῃ εἶνε χρεῖ ἀφ' ἑαυτοῦ του
Ν ἀποκτήσ" αὐτὴν τὴν λάμψιν... σχέδιον δα-

(νεισθῇ...

Διὰ τοῦτο καὶ τὰ τέκνα διὰ νὰ ἀναδειχθῶσι

Δὲν ἀρκεῖ ἀπὸ ἐνδόξους κ' εὐγενεῖς νὰ γεννηθῶσι.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ι. ΦΕΡΜΠΟΣ.

ΕΡΩΣ—ΚΩΜΩΔΙΑ.

—Τώρα μάλαμα χτυπᾷ,

Τώρα μάλαμα τρυπᾷ,

Κ' η χρυσὴ μόν' σαιτὶά

Μᾶς ἀνάφτει τὴν φωτιά—

ΧΡΗΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Τῆς φαντασίας γέννημα· λέξις κενή, ἐινοίας,

Σχοινοτενής, πολύφυλλες τοῦ κόσμου κωμῳδίας*

Μυθῶδες πλάσμα ποιητῶν, δοχεῖον ἀγυρτείας,

Βαυκάλισμα τῶν καρδιῶν, φλυαριῶν σωρείας,

"Ερως! Εἰπὲ ποῦ κατοικεῖς; Έν αἰληθῶς ί-

(πάρχεις;

"Απηύθησα τὰ ἔχνη σου ἀναζητῶν εἰς μάτην.

Παντοῦ προσέτρεξα, παντοῦ, δπου, μοὶ λέγουν

ἄρχεις,

Καὶ πάντοτε προσέκοφα εἰς δόλον, εἰς ἀπάτην.

*Οποία ἐν τῷ κόσμῳ μας παίζεται κωμῳδία...

"Ἐν σ' ἀγαπῶ δὲν οἱ θυητοὶ φέρουσιν εἰς τὰ

[χειλη.

“Αλλὰ μὴ, μὴ πιστεύετε· δὲν πάλλει ἡ καρδία·
Καὶ τὰ ἡνία τῆς ψυχῆς μόνη κρατεῖ ἡ θλη..”

“Ερήστε ἄνθρωποι μωροί, θηρεύοντες χρυσίον.
Συγέζετε τὴν νύμφην σας ἐς τὴν πλάστιγγα
(τοῦ Κροίου·
Τοὺς κρίκους τοὺς μεταλλικούς, καθ' ὅλον σας
(τὸν βίον.
Στήλετε τῆς συζυγικῆς ἀπατηλῆς ἀλύσου.”

Παρθένος ραδοπάραιος «σὲ ἀγαπῶ λιψαλίζει·
Αλλὰ ίδε, τὸ βλέμμα της, τὸ λεπτολόγον φυσει,
ντὸς τῶν θυλακίων σου λάθρα ἔξακοντίζει,
Καὶ προσπαθεῖ τὸν πλούτον σου μακρόθεν νὰ
(μετρήσῃ.)

Γραΐδια, κατάλογον κρατοῦντα εἰς τὰς χεῖρας,
Κ' ἐντὸς αὐτοῦ ἐγγράφοντα τῶν γυναικῶν τὴν
(προτίκα,
Κρούουσι τῶν γειτόνων των, συχνὰ συχνά, τὰς
(θύρας,
Καὶ ὀρμαθιάζουν τοὺς γαμβρούς ως Καλαμάτας σῦκα.”

— “Ο Ν. ζητεῖ νὰ υμφευθῇ σοι ὅμιλῶς τίμως·
«Καλὸς γαμbrός, ὑπέρπλουτος, ἀνὲ ’ς τὴν
(καλωσύνη).
Αλλὰ ζητεῖ νὰ πωληθῇ δλίγον ὑπερτίμως·
«Η κόρη σου ἡ μοναχὴ εἰπέ μοι πόσα δίνεις—”

“Ερήστε ἄνθρωποι μωροί θηρεύοντες χρυσίον.
Συγέζετε τὴν νύμφην σας ἐς τὴν πλάστιγγα
(τοῦ Κροίου·
Τοὺς κρίκους τοὺς μεταλλικούς, καθ' ὅλον σας
(τὸν βίον.
Στήλετε τῆς συζυγικῆς ἀπατηλῆς ἀλύσου!”

“Επέραν τινὰ ἔξωθεν πολυτελοῦς οἰκίας
Διεβαίνον καὶ ἤκουσαν χοροῦ ποδοκροτήσεις,
Καὶ καγκασμούς, καὶ γέλωτας, ὀργάνων συμ-
(φωίτας,
Καὶ δύσματα ἐρωτικά, φωνῶν πολλῶν συγχύσεις.”

“Εἶώ τῆς θύρας ἴστατο τῶν περιέργων πλῆθος.
«Τί τρέχει, ηρώησα, πρὸς τί ἡ τόση εὐθυ-
(μία;)·
— Γάμος, μοι λέγεις γραῖξ τις μὲ σοβαρὸν τὸ
(γῆθος
«Γίνεται γάμος, καὶ ἐρωτᾶς; πολλὴ ἀνοησία.”

Τοῦ ὄμεναίου σόντροφον τὸν ἐρωτα νομίσας
Εἰς τὴν οἰκίαν τὴν φαιδρὰν διηγύθυνε τὸ βῆμα.
καὶ εἰς προαύλιον λαμπρὸν λαθραίως παρεισέμεσσε,
κλίμακα ταπητόστρωτον ἀνέβην παραχρῆμα.”

Πολυτελῆς τις αἴθουσα προσκεκλημένων βρίθει·
‘Εκεῖ γυναικεῖς φύουσι καὶ γέροι μουσουργοῦσι...’

‘Αλλὰ τὸν ἕρωτα ζητῶ· τὸν ἐρωτα...—Εὔθη!
καὶ δὲν ξεοῦς πλησίον σου τὶ μέταλλα ἥχοῦσι;’

Εἰς παρακείμενον μικρὸν καὶ κρύψιδν τι δῶμα,
ὅ πολυθρύλλητος γαμβρὸς ἀφίνων πάντα λῆρον,
στήλας σωρεύει ἀργυρῶν, μελωδικῶν ταλλήρων,
καὶ μειδιῶν τὰ ἀριθμεῖ μὲ ἀτενὲς τὸ δῶμα.

Εἶναι ἡ προΐξ του... ὁ θεοὶ ὁ ἐρως ποῦ φωλεύει;
Εἰς βράχους, οὐ εἰς σπήλαια; ἀπέθανεν; ἐτάφη;
— Μή φλυαρεῖτε ποιηταῖς κανεὶς δὲν σᾶς πιστεύει
Εἰς τῶν θυητῶν τὰ χρονικά Ἐρως δὲν ἐγράψη.

— “Ἐρως— εἶναι αἰώνιος τοῦ κόσμου κωμιδῆς,
“Ολ' οἱ θυητοὶ τὸν φέρουσιν εἰς τὰ φευδῆ των
[χείλη]
ἀλλά, μὴ, μὴ πιστεύετε, δὲν πάλλει ἡ καρδία,
καὶ τὰ ἡνία τῆς ψυχῆς μόνη κρατεῖ ἡ θλη.
Κωνσταντίνος, 23 Αύγουστου 1869.

Δ.

ΠΑΝΔΑΙΣΙΑ.

Στατιστικαί. — Κατὰ τοὺς μῆνας Αὔγουστον καὶ Σεπτέμβριον τοῦ τοέχοντος έτους ἀπωλέσθησαν ἐν ὅλῳ 381 πλοῖα·
τούτεστιν 164 ἀγγλικὰ, 49 γαλλικὰ, 23 γερμανικά, 22 νορβηγικά, 17 Ἑλληνικά,
14 ἀμερικανικά, 13 ὀλλανδικά, 9 ιταλικά,
8 σουηδικά, 7 δανικά, 6 βρασικά καὶ 4 άλλα
διαφόρων σημειῶν. Έκ τούτων 25 εἶναι
άτμοπλοια, 24 πειρατικά καὶ 45 ἀπωλέσθησαν αὔτανδρα.

— Έκ προσφάτου τινὸς στατιστικῆς μανθάνομεν δτι τὴν σιγμήν ταύτην είρισκονται ἐν Παρισίοις 4,730 ζαχαροπλαστεῖα καὶ καφενεῖα ἐξ ὧν 20 ίδιως κατασκευάζουσι παγωτά καὶ γλυκύσματα διὰ τραπέζας καὶ συναναπτροφάς. Έκτὸς δὲ τούτων ὑπάρχουσι 64 μουσικά καὶ ψδικά καφερεῖα (cafés chantants, cafés concerts). — Τὰ καθ' ἐχυτὸ καφενεῖα ἐπασχολοῦσιν 8—10 χιλ. προσώπων, καὶ αἱ ὑποθέσεις των ἀναβαίνουσι κατ' ἔτος μέχρις 120 ἑκατομμυρίων φράγκων! Σχεδὸν εἰς πάντα τὰ καφενεῖα, ὁ μισθὸς τῶν ὑπηρετῶν πλησίνεται ὑπὸ τῶν φοιτητῶν τοῦ καφενείου διὰ τοῦ λεγομένου pourboire, συνισταμένου εἰς 5—10 λεπτά. Τὸ σύνολον τῶν pourboires